

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VII kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-9-12

Druk nr 199
Warszawa, 10 lutego 2012 r.

Pani
Ewa Kopacz
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowna Pani Marszałek

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o ratyfikacji Umowy między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Federacji Rosyjskiej o zasadach małego ruchu granicznego, podpisanej w Moskwie dnia 14 grudnia 2011r..

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Jednocześnie uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych zostali upoważnieni Minister Spraw Zagranicznych oraz Minister Spraw Wewnętrznych.

Z poważaniem

(-) Donald Tusk

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej
PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 14 grudnia 2011 r. w Moskwie została podpisana Umowa między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Federacji Rosyjskiej o zasadach małego ruchu granicznego, w następującym brzmieniu:

Po zaznajomieniu się z powyższą Umową, w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej oświadczam, że:

- została ona uznana za słuszną zarówno w całości, jak i każde z postanowień w niej zawartych,
- jest przyjęta, ratyfikowana i potwierdzona,
- będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego wydany został akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej Polskiej.

Dano w Warszawie, dnia

PREZYDENT
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

PREZES RADY MINISTRÓW

U S T A W A

z dnia

o ratyfikacji Umowy między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Federacji Rosyjskiej o zasadach małego ruchu granicznego, podpisanej w Moskwie dnia 14 grudnia 2011 r.

Art. 1. Wyraża się zgodę na dokonanie przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej ratyfikacji Umowy między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Federacji Rosyjskiej o zasadach małego ruchu granicznego, podpisanej w Moskwie dnia 14 grudnia 2011 r.

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie po upływie 3 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

1. Potrzeba i cel zawarcia Umowy

Podstawowym celem zawarcia Umowy między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Federacji Rosyjskiej o zasadach małego ruchu granicznego jest wprowadzenie ułatwień w przekraczaniu granicy polsko-rosyjskiej przez mieszkańców strefy przygranicznej. Skutkiem powyższego ma być ułatwienie i intensyfikacja kontaktów międzyludzkich, wymiany gospodarczej, turystycznej oraz kulturalnej między Obwodem Kaliningradzkim a głównymi ośrodkami północnej Polski. Zawarcie Umowy przyczyni się również do rozwoju partnerstwa strategicznego między Unią Europejską a Federacją Rosyjską, zgodnie z priorytetowymi celami określonymi w planie działania dotyczącym wspólnej przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, w zakresie współpracy transgranicznej.

Państwa członkowskie Unii Europejskiej upoważnione są do zawierania umów o małym ruchu granicznym (MRG) z sąsiadującymi państwami trzecimi, na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1931/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. ustanawiającego przepisy dotyczące małego ruchu granicznego na zewnętrznych granicach lądowych państw członkowskich i zmieniającego postanowienia Konwencji z Schengen.

W dniu 25 października 2007 r. Minister Spraw Zagranicznych oraz Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji zatwierdzili Założenia do umów z Białorusią, Federacją Rosyjską i Ukrainą o małym ruchu granicznym. W oparciu o te założenia przygotowano projekt umowy polsko-rosyjskiej i instrukcję negocjacyjną, zatwierdzoną przez Prezesa Rady Ministrów w dniu 3 lipca 2008 r. Została ona zmieniona instrukcją negocjacyjną z dnia 19 sierpnia 2010 r., w której określono, że „przyjęte postanowienia Umowy muszą być oparte o postanowienia rozporządzenia (WE) nr 1931/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. ustanawiającego przepisy dotyczące małego ruchu granicznego (...)”. Poprzednia instrukcja stanowiła, że „postanowienia Umowy muszą być zgodne z postanowieniami rozporządzenia”. Wprowadzona zmiana umożliwiła prowadzenie negocjacji równoległe z podejmowanymi przez Polskę działaniami na

rzecz nowelizacji cyt. rozporządzenia, w celu zwiększenia elastyczności w zakresie wyznaczania strefy przygranicznej.

Położenie Obwodu Kaliningradzkiego jest wyjątkowe. Stosunkowo niewielki obszar otoczony jest ze wszystkich stron dwoma państwami członkowskimi, stanowiąc jedyną enklawę w UE. Kształt obwodu i rozmieszczenie populacji sprawiają, że stosowanie standardowych zasad dotyczących definicji strefy przygranicznej spowodowałoby sztuczny podział enklawy, której tylko niektórzy mieszkańcy korzystaliby z ułatwień w ramach małego ruchu granicznego, podczas gdy większość, w tym mieszkańcy miasta Kaliningrad, nie miałaby takiej możliwości. Byłoby to sprzeczne z ideą rozporządzenia, które przewiduje możliwość wyjątkowego rozszerzenia strefy przygranicznej w celu zapobieżenia sztucznemu dzieleniu społeczności.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych oraz Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, które podjęły wspólne działania mające na celu zmianę rozporządzenia nr 1931/2006, dążyły nie tylko do stworzenia wyjątku dla Obwodu Królewieckiego, ale również do maksymalnego poszerzenia strefy MRG po polskiej stronie. Przy wyznaczaniu zasięgu rozszerzonej strefy, brano pod uwagę następujące kryteria:

- równoważność (w przybliżeniu) strefy przygranicznej po polskiej stronie w stosunku do obszaru Obwodu Królewieckiego, który ma być objęty w całości przywilejem MRG,
- funkcjonalność, tak pod względem infrastruktury połączeń drogowych i kolejowych, jak również w aspekcie obejmowania kluczowych ośrodków administracyjnych (np. Olsztyn) i obszarów turystycznych, budzących zainteresowanie przyjazdowe,
- włączenie Gdańska (Trójmiasta), bowiem znajduje się tam jedyny w regionie urząd konsularny Federacji Rosyjskiej, który byłby głównym ośrodkiem realizującym postanowienia Umowy po stronie rosyjskiej,
- zgodność proponowanych zmian z celami określonymi w rozporządzeniu nr 1931/2006.

Na wstępnym etapie formułowania polskiego stanowiska, brano pod uwagę wariant maksymalny, tj. objęcie MRG po polskiej stronie dwóch całych województw: pomorskiego i warmińsko-mazurskiego. Wyjściowe stanowisko negocjacyjne Polski musiało jednak ulec zmianie podczas rokowań, w wyniku których, w końcowym efekcie, Parlament Europejski i Rada Unii Europejskiej przyjęły w dniu 13 grudnia 2011 r. rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1342/2011 w sprawie zmiany rozporządzenia (WE) nr 1931/2006 w odniesieniu do włączenia obwodu kaliningradzkiego i niektórych powiatów polskich do obszaru uznawanego za strefę przygraniczną. (Rozporządzenie opublikowane zostało w Dz. Urz. UE L 347 z dnia 30 grudnia 2011 r.). Stwierdzono w nim, że „za strefę przygraniczną uznawane są:

1. Obwód Kaliningradzki;
2. Polskie jednostki administracyjne (powiaty) województwa pomorskiego: pucki, m. Gdynia, m. Sopot, m. Gdańsk, gdański, nowodworski, malborski;
3. Polskie jednostki administracyjne (powiaty) województwa warmińsko-mazurskiego: m. Elbląg, elbląski, braniewski, lidzbarski, bartoszycki, m. Olsztyn, olsztyński, kętrzyński, mrągowski, węgorzewski, giżycki, gołdapski, olecki.”.

Zastosowanie powyższego spowoduje, że obszar MRG po stronie polskiej obejmować będzie 16 525,73 km² w stosunku do obszaru 15 100,00 km² po stronie rosyjskiej.

2. Różnice między dotychczasowym a projektowanym stanem prawnym

Tekst Umowy uzgodniony został w wyniku czterech rund negocjacji przeprowadzonych 21 i 22 lipca 2008 r., 19 i 20 listopada 2009 r., 24 sierpnia 2010 r. i 22 marca 2011 r. w Warszawie i Moskwie.

Postanowienia Umowy określają zasady małego ruchu granicznego między Rzeczpospolitą Polską a Federacją Rosyjską, w tym warunki przekraczania granicy w ramach MRG, zasady i czas pobytu w strefie przygranicznej, tryb i warunki wydawania zezwoleń na przekraczanie granicy w ramach MRG,

wysokość opłat za wydanie zezwolenia, sankcje stosowane wobec osób naruszających zasady MRG.

Obecnie polsko-rosyjski ruch osobowy regulowany jest Umową między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Federacji Rosyjskiej o warunkach podróży obywateli Rzeczypospolitej Polskiej i obywateli Federacji Rosyjskiej, sporządzoną w Warszawie dnia 18 września 2003 r. oraz Umową między Wspólnotą Europejską a Federacją Rosyjską o ułatwieniach w wydawaniu wiz obywatelom Unii Europejskiej i Federacji Rosyjskiej, sporządzoną w Soczi w dniu 25 maja 2006 r. W umowach tych brak uregulowań odnoszących się do małego ruchu granicznego. Zasady tego ruchu stanowią odstępstwo od ogólnych zasad regulujących kontrolę graniczną osób przekraczających zewnętrzne granice państw członkowskich Unii Europejskiej, określonych w rozporządzeniu (WE) nr 562/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. ustanawiającym wspólnotowy kodeks zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen). Odstępstwo to zostało prawnie usankcjonowane przepisami wspomnianego wyżej rozporządzenia (WE) nr 1931/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. ustanawiającego przepisy dotyczące małego ruchu granicznego na zewnętrznych granicach lądowych państw członkowskich i zmieniającego postanowienia Konwencji z Schengen.

Zgodnie z przepisami rozporządzenia Rady (WE) nr 1932/2006 z dnia 21 grudnia 2006 r. zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 539/2001 z obowiązku wizowego zostali zwolnieni obywatele państw trzecich, którzy są posiadaczami zezwolenia na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego. Oznacza to, że z ułatwień przewidzianych postanowieniami przedmiotowej Umowy będą mogli skorzystać nie tylko obywatele Federacji Rosyjskiej, ale również obywatele państw trzecich, zamieszkali w Obwodzie Kaliningradzkim. Ułatwienia te będą analogicznie dotyczyły obywateli państw trzecich będących mieszkańcami polskiej strefy przygranicznej.

W artykule 1 określa się zakres przedmiotowy Umowy.

W artykule 2 ustalone zostały definicje podstawowych pojęć, takich jak: mały ruch graniczny, strefa przygraniczna, ważny dokument podróży, zezwolenie uprawniające do małego ruchu granicznego, mieszkańcy strefy przygranicznej –

zgodnie z postanowieniami rozporządzenia (WE) nr 1931/2006. W celu uniknięcia ewentualnych nadużyć przyjmuje się zasadę, że za mieszkańców strefy przygranicznej uznaje się osoby posiadające tam miejsce stałego zamieszkania przez okres nie krótszy niż 3 lata.

Artykuł 3 określa warunki, po spełnieniu których mieszkańcy strefy przygranicznej mogą przekraczać wspólną granicę państw umawiających się stron. Są one odwzorowane na zasadach ustanowionych w cytowanym wyżej rozporządzeniu (WE) nr 1931/2006.

W artykule 4 ustalone zostały limity czasu pobytu w strefie przygranicznej posiadaczy zezwolenia na przekraczanie granicy w ramach MRG. Mieszczą się one w ramach limitów określonych wspomnianym rozporządzeniem (WE) nr 1931/2006. Wprowadza się również zasadę, że pierwsze zezwolenie jest wydawane na okres 2 lat, a następne – po spełnieniu określonych warunków – na okres 5 lat, co także pozostaje w zgodzie z postanowieniami cyt. rozporządzenia.

Artykuł 5 określa warunki, jakie należy spełnić, aby otrzymać zezwolenie. W odniesieniu do mieszkańców rosyjskiej strefy przygranicznej uwzględniono w nich brak wpisu do celów odmowy wjazdu w Systemie Informacyjnym Schengen oraz brak zastrzeżeń w kwestiach zagrożeń dla porządku publicznego, bezpieczeństwa wewnętrznego, zdrowia publicznego i stosunków międzynarodowych, zgodnie z wymogami określonymi w rozporządzeniu (WE) nr 1931/2006.

Artykuł 6 definiuje przejścia graniczne, przez które można przekraczać granicę w ramach małego ruchu granicznego oraz ustala zasady kontroli osób przekraczających granicę w ramach małego ruchu granicznego, zgodnie z prawem wspólnotowym.

W artykule 7 przewiduje się dokonanie wymiany wzorów zezwoleń na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego oraz wzajemne informowanie się przez Strony o zmianach w zezwoleniach.

W artykule 8 określa się terminy wydawania zezwoleń oraz organy upoważnione do przyjmowania wniosków i wydawania zezwoleń.

W artykule 9 ustala się wysokość opłaty za przyjęcie i rozpatrzenie wniosku o wydanie zezwolenia na przekraczanie granicy w ramach MRG na 20 euro. Kwota ta mieści się w granicach ustalonych postanowieniami rozporządzenia (WE) nr 1931/2006 (od 0 do 60 euro). Ustalając opłatę w tej wysokości wzięto pod uwagę minimalne koszty administracyjne związane z rozpatrywaniem wniosków. Podobnie jak w umowach o zasadach małego ruchu granicznego z Ukrainą i Białorusią przewidziano kategorie zwolnionych z opłaty: osoby w wieku do 16 lat i powyżej 65 lat oraz inwalidzi i osoby im towarzyszące.

W artykule 10 nakłada się na osoby przekraczające granicę w ramach małego ruchu granicznego obowiązek przestrzegania porządku prawnego drugiego państwa oraz przewiduje się stosowanie sankcji za naruszenie zasad małego ruchu granicznego, co odpowiada zasadom ustalonym w prawie wspólnotowym.

Artykuł 11 ustala zasady postępowania w przypadku utraty, uszkodzenia lub zniszczenia zezwolenia, względnie dokumentu podróży. Z uwagi na specyfikę przepisów Federacji Rosyjskiej, które uniemożliwiają powrót do Rosji osobom nieposiadającym ważnego dokumentu podróży, niezbędne było wprowadzenie zapisu dającego takiemu obywatelowi prawo udania się, w celu uzyskania zastępczego dokumentu podróży, do najbliższego urzędu konsularnego lub przedstawicielstwa dyplomatycznego państwa, którego jest obywatelem lub posiada miejsce stałego zamieszkania, nawet w przypadku gdy siedziba takiej placówki mieści się poza strefą przygraniczną. Z uwagi na to, iż w obszarze strefy znajdują się konsulaty obu państw (Konsulat Generalny RP w Kaliningradzie i Konsulat Generalny FR w Gdańsku), wyjazdy poza strefę będą w praktyce występować jedynie w zupełnie wyjątkowych przypadkach obywateli państw trzecich zamieszkałych na stałe w strefie przygranicznej i to pod warunkiem uprzedniego zgłoszenia tego faktu właściwym organom.

W artykule 12 przewiduje się możliwość zawieszenia stosowania Umowy w całości lub części i określa się warunki, na jakich można tego dokonać.

Artykuł 13 ustanawia możliwość odmowy wydania zezwolenia na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego, odmowy wjazdu lub pobytu mieszkańcowi strefy przygranicznej ze względu na przepisy prawa wewnętrznego.

W artykule 14 określa się sposób rozstrzygnięcia rozbieżności w interpretowaniu lub stosowaniu Umowy, w artykule 15 sposób wnoszenia do niej zmian i uzupełnień.

Ostatni artykuł 16 poświęcony jest procedurze zawarcia i wypowiedzenia Umowy.

Załącznik nr 1 zawiera wykaz jednostek podziału administracyjnego znajdujących się w strefie przygranicznej.

Załącznik nr 2 zawiera wykaz dokumentów potwierdzających posiadanie miejsca stałego zamieszkania w strefie przygranicznej.

3. Przewidywane skutki społeczne, gospodarcze, finansowe, polityczne i prawne związane z wejściem w życie Umowy

Ocena skutków prawnych

Zawarcie Umowy nie spowoduje konieczności dokonania zmian w prawie, jako że niezbędne regulacje już zostały wprowadzone w związku z Umową między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Gabinetem Ministrów Ukrainy o zasadach małego ruchu granicznego podpisaną w Warszawie w dniu 28 marca 2008 r. oraz Umową między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Białorusi o zasadach małego ruchu granicznego, podpisaną w Warszawie w dniu 12 lutego 2010 r.

Tekst Umowy został poddany konsultacji z Komisją Europejską, zgodnie z art. 13 ust. 2 rozporządzenia WE nr 1931/2006. Pismem Nr HOME/C1/jt Ares(2011)1401942 z dnia 21 grudnia 2011 r. Dyrektor Generalny p. Stefano Manservigi, potwierdził pełną zgodność Umowy z postanowieniami ww. rozporządzenia.

Ocena skutków społecznych

Ustanowienie zasad małego ruchu granicznego w stosunkach między Rzeczpospolitą Polską a Federacją Rosyjską będzie kolejnym, obok Umowy o ruchu osobowym i Umowy o żegludze po Zalewie Wiślanym, ważnym elementem infrastruktury prawnej tworzącej system ułatwień w ruchu osobowym między obydwoma państwami. Rozwiązania przyjęte w projekcie Umowy sprzyjają rozwojowi wszechstronnej współpracy transgranicznej obu państw.

Postanowienia projektu Umowy ustanawiają wymierne korzyści dla mieszkańców strefy przygranicznej, w tym osób pochodzenia polskiego zamieszkałych w rosyjskiej strefie przygranicznej, polegające na ułatwieniu bezpośrednich kontaktów ze względów społecznych, kulturalnych, turystycznych, rodzinnych i ekonomicznych.

Stosowanie Umowy nie będzie generować zagrożeń dla porządku publicznego i bezpieczeństwa państwa. Wnioski o wydanie zezwolenia na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego będą rozpatrywane przez konsulów z wykorzystaniem przepisów i procedur przewidzianych dla rozpatrywania wniosków o wydanie wizy, w tym sprawdzeń w wykazie cudzoziemców, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest niepożądany oraz w Systemie Informacyjnym Schengen (SIS).

Ocena skutków gospodarczych

Zwiążanie się Umową nie będzie miało ujemnego wpływu na gospodarkę, rynek pracy i rozwój regionalny; przeciwnie, może być elementem sprzyjającym rozwojowi w tych dziedzinach.

Ocena skutków finansowych

Stosowanie Umowy wiąże się z koniecznością poniesienia nakładów z budżetu państwa.

Szacowane koszty, które poniesie Ministerstwo Spraw Zagranicznych związane z dostosowaniem Konsulatu Generalnego Rzeczypospolitej Polskiej w Kaliningradzie do obsługi spraw związanych z małym ruchem granicznym (m.in. przyjmowanie wniosków o wydanie zezwolenia na przekroczenie granicy w ramach małego ruchu granicznego oraz wydawanie tych zezwoleń), wynosić będą 4 403 876 zł i będą się składać z:

- 1) Kosztów utworzenia nowych stanowisk pracy: wynagrodzenie złotowe, dodatek zagraniczny, składki na ZUS i FP, wynagrodzenie walutowe, wydatki rzeczowo-administracyjne, itp. (3 konsulów – 3 x 419 943 zł, 3 ryczałty krajowe – 3 x 134 949 zł, 3 ryczałty miejscowe – 3 x 46 400 zł) – łącznie – 1 803 876 zł rocznie,

- 2) Kosztów przygotowania dodatkowej powierzchni biurowej przeznaczonej do obsługi interesantów w sprawach MRG (projekt pawilonu – 200 000 zł, budowa pawilonu – 2 400 000 zł) – ogółem 2 600 000 zł.

Szacowane koszty po stronie Ministerstwa Spraw Wewnętrznych – 4 992 000 zł.
Składają się na nie:

- 1) Koszty Urzędu do Spraw Cudzoziemców: 3 040 000 zł , w tym :
 - a) Rozbudowa infrastruktury informatycznej – 190 000 zł,
 - b) Wydatki inwestycyjne – 1 400 000 zł,
 - c) Zwiększenie etatów o 6 osób – 320 000 zł,
 - d) Koszty utworzenia stanowiska pracy – 30 000 zł,
 - e) Zasilanie awaryjne – 1 100 000 zł.

Koszty wymienione w pkt 1b, d, e znajdą zabezpieczenie lub zostaną wygospodarowane we własnym zakresie przez Urząd.

- 2) Koszty Centrum Personalizacji Dokumentów – do 1 952 000 zł. Ich wysokość będzie zależała od liczby zezwoleń, które będzie należało spersonalizować. Wdrożenie nowego typu dokumentu w urządzeniach personalizujących kosztować będzie 122 000 zł. W przypadku gdy będzie duże zainteresowanie obywateli rosyjskich, konieczny będzie zakup 100 000 blankietów – 1 830 000 zł.
- 3) Nie przewiduje się wzrostu kosztów budżetowych po stronie Straży Granicznej i Policji. Straż Graniczna w dalszej perspektywie czasowej rozważy celowość zwiększenia zatrudnienia na każdym drogowym przejściu granicznym z Federacją Rosyjską (w sumie 40 osób). Nie będzie się to wiązało ze zwiększeniem liczby etatów, a jedynie ze zwiększeniem ukończenia w ramach etatu już istniejącego.

Obecnie nie przewiduje się otwierania nowych przejść granicznych do obsługi małego ruchu granicznego z Federacją Rosyjską. Istniejące przejścia są dostosowane do potrzeb MRG. Do właściwej obsługi przedmiotowego ruchu niezbędne jest jedynie wykorzystanie specjalnej „nakładki” na system informatyczny SG „Odprawa” w celu ewidencjonowania czasu pobytu

cudzoziemców zgodnie z podpisaną umową o MRG, co nie będzie generowało dodatkowych kosztów. W dalszej perspektywie czasowej, w miarę możliwości finansowych rozważana będzie budowa nowych przejść granicznych, jednak ich ewentualne powstanie nie będzie miało bezpośredniego związku z małym ruchem granicznym.

Skutki finansowe wynikające z realizacji Umowy będą sfinansowane w ramach wydatków zaplanowanych na rok 2012 w części 45 – sprawy zagraniczne i członkostwo Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej oraz w części 42 – Sprawy wewnętrzne, w ramach limitu wydatków ustalonego dla poszczególnych części budżetowych w projekcie ustawy budżetowej na rok 2012.

Wydatki rzeczowe poniesione zostaną w 2012 r. W kolejnych latach obowiązywania Umowy ponoszone będą jedynie wydatki osobowe, finansowane w ramach wydatków zaplanowanych w częściach 45 i 42 kolejnych ustaw budżetowych.

Wysokość wpływów do budżetu państwa z tytułu pobierania opłat za przyjęcie i rozpatrzenie wniosków o wydanie zezwolenia na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego będzie zależna od liczby mieszkańców rosyjskiej strefy przygranicznej zainteresowanych otrzymaniem takich zezwoleń; szacuje się, że liczba ta może wynosić ok. 500.000 osób (Obwód Kaliningradzki zamieszkuje 941.500 mieszkańców), co przy ustalonej w projekcie Umowy kwocie 20 euro opłaty za wydanie zezwolenia pozwala oceniać wpływy na 10 000 000 euro.

Tryb związania Umową Rzeczypospolitej Polskiej

Umowa między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Federacji Rosyjskiej o zasadach małego ruchu granicznego dotyczy spraw wskazanych w art. 89 ust. 1 pkt 5 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej. Związanie Rzeczypospolitej Polskiej tą Umową powinno nastąpić w drodze ratyfikacji, za uprzednią zgodą wyrażoną w ustawie z uwagi na fakt, iż dotyczy ona zasad i warunków wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, przejazdu przez to terytorium, pobytu na nim i wyjazdu cudzoziemców z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, trybu postępowania oraz organów właściwych w sprawach dotyczących małego ruchu granicznego, określonych w ustawie z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2006 r. Nr 234, poz. 1694, z późn. zm.).

Ze względu na oczekiwania społeczne związane z wejściem w życie przedmiotowej Umowy, Strony uzgodniły wstępny termin wejścia w życie na 1 maja 2012 r. Mając na uwadze, iż zgodnie z postanowieniem art. 16 ust. 1 Umowy wchodzi ona w życie trzydziestego dnia od daty otrzymania drogą dyplomatyczną ostatniego pisemnego zawiadomienia o zakończeniu przez Strony procedur wewnętrznych niezbędnych dla jej wejścia w życie, wnioskuje się o przyjęcie ustawy ratyfikacyjnej w trybie pilnym oraz o skrócenie jej *vacatio legis* do 3 dni.

Warszawa, 20 stycznia 2012 r.

Minister
Spraw Zagranicznych

DPUE - 920 - 914 - 11/AM/3

SM-181

dot.: RM-10-9-12 z 25.01.2012 r.

Pan
Maciej Berek
Sekretarz Rady Ministrów

Szanowny Panie Ministrze,

w związku z przedłożonym przez Ministra Spraw Zagranicznych wnioskiem o ratyfikację, za uprzednią zgodą wyrażoną w ustawie, *Umowy między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Federacji Rosyjskiej o zasadach małego ruchu granicznego* (pismo nr DK-367/26/08/12/7633/011156 z 23 stycznia 2012 r.) przekazuję, w załączeniu, opinię o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o ratyfikacji *Umowy między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Federacji Rosyjskiej o zasadach małego ruchu granicznego*.

Z poważaniem

Z upoważnienia
Ministra Spraw Zagranicznych

Podsekretarz Stanu
Maciej Szpunar

020
02-02-2012

Warszawa, 30 stycznia 2012 r.

Minister
Spraw Zagranicznych

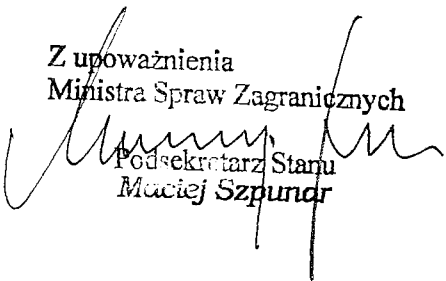
DPUE - 920 - 914 - 11/AM/3

SH-131

opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o ratyfikacji Umowy między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Federacji Rosyjskiej o zasadach małego ruchu granicznego wyrażona na podstawie art. 13 ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2007 r. Nr 65, poz. 437 z późn. zm.) przez ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Z upoważnienia
Ministra Spraw Zagranicznych

Podsekretarz Stanu
Maciej Szpunar

**Umowa
między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej
a Rządem Federacji Rosyjskiej
o zasadach małego ruchu granicznego**

Rząd Rzeczypospolitej Polskiej i Rząd Federacji Rosyjskiej, zwane dalej „Stronami”,

działając stosownie do postanowień Traktatu między Rzeczpospolitą Polską a Federacją Rosyjską o przyjaznej i dobrosąsiedzkiej współpracy, sporządzonego w Moskwie dnia 22 maja 1992 roku,

pragnąc wspierać i umacniać dobrosąsiedzkie relacje między obu państwami, a także współpracę gospodarczą, handlową, techniczną, kulturalną oraz w innych dziedzinach,

pragnąc wspierać rozwój kontaktów między mieszkańcami strefy przygranicznej poprzez wprowadzanie ułatwień we wzajemnych podróżach,

biorąc pod uwagę specyfikę położenia geograficznego Obwodu Kaliningradzkiego Federacji Rosyjskiej,

uzgodniły, co następuje:

Artykuł 1

Umowa niniejsza określa zasady wzajemnych podróży mieszkańców strefy przygranicznej Państw Stron.

Artykuł 2

1. Na potrzeby niniejszej Umowy przyjmuje się następujące definicje:
 - a) „mały ruch graniczny” – wielokrotne przekraczanie polsko-rosyjskiej granicy państwowej przez mieszkańców strefy przygranicznej Państwa jednej Strony w celu przebywania w strefie przygranicznej Państwa drugiej Strony, dla podtrzymywania więzi rodzinnych, społecznych, kulturalnych, a także uzasadnionych kontaktów ekonomicznych i innych, które według przepisów

Państwa drugiej Strony nie są uznawane za zatrudnienie lub działalność zarobkową, przez okres nie przekraczający limitów ustanowionych w niniejszej Umowie;

b) „strefa przygraniczna” – obszar jednostek podziału administracyjnego Rzeczypospolitej Polskiej i Federacji Rosyjskiej, wymienionych w Załączniku nr 1, stanowiącym integralną część niniejszej Umowy;

c) „ważny dokument podróży” – ważne dokumenty potwierdzające tożsamość, uprawniające do przekraczania granicy państwowej i uznawane przez Strony w tym charakterze, z wyjątkiem paszportu dyplomatycznego, paszportu służbowego i książeczki żeglarskiej;

d) „zezwolenie uprawniające do małego ruchu granicznego”, zwane dalej „zezwoleniem” – dokument wydawany mieszkańcom strefy przygranicznej Państwa jednej Strony, uprawniający ich do wielokrotnego wjazdu, wyjazdu i pobytu w strefie przygranicznej Państwa drugiej Strony, na warunkach ustalonych w niniejszej Umowie;

e) „mieszkańcy strefy przygranicznej” – obywatele Rzeczypospolitej Polskiej, obywatele Federacji Rosyjskiej, obywatele państw trzecich i bezpaństwowcy posiadający, zgodnie z prawem, miejsce stałego zamieszkania w strefie przygranicznej przez okres nie krótszy niż 3 lata.

2. Postanowienia niniejszej Umowy dotyczą również następujących osób, nawet jeśli posiadają stałe miejsce zamieszkania w strefie przygranicznej przez okres krótszy niż 3 lata:

a) współmałżonków i dzieci, w tym pełnoletnich i przysposobionych, pozostających na utrzymaniu osób określonych w ustępie 1 litera e) niniejszego artykułu;

b) dzieci współmałżonków mieszkańców strefy przygranicznej, w tym pełnoletnich i przysposobionych, pozostających na utrzymaniu tych współmałżonków.

Artykuł 3

1. Zezwolenie może być wydane mieszkańcom stref przygranicznych, którzy:

a) posiadają ważny dokument podróży;

b) okażą dokument potwierdzający posiadanie miejsca ich stałego zamieszkania w strefie przygranicznej przez okres nie krótszy niż 3 lata;

c) uzasadnią istnienie powodów do wielokrotnego przekraczania polsko-rosyjskiej granicy państwowej, w szczególności dla podtrzymywania więzi rodzinnych, społecznych, kulturalnych, a także kontaktów ekonomicznych

i innych, które według przepisów Państw Stron nie są uznawane za zatrudnienie lub działalność zarobkową.

2. Mieszkańcom strefy przygranicznej wnioskującym o wydanie zezwolenia przez właściwe organy Rzeczypospolitej Polskiej, nie może być ono wydane w przypadku, gdy:

- a) są osobami, wobec których dokonano wpisu do celów odmowy wjazdu w Systemie Informacyjnym Schengen (SIS);
- b) są uważani za osoby stanowiące zagrożenie dla bezpieczeństwa wewnętrznego, porządku publicznego, zdrowia publicznego lub stosunków międzynarodowych Rzeczypospolitej Polskiej, względnie innych państw członkowskich Unii Europejskiej, a w szczególności dokonano wobec nich, na tej samej podstawie, wpisu do celów odmowy wjazdu w krajowych bazach danych państw członkowskich Unii Europejskiej.

3. Mieszkańcom strefy przygranicznej wnioskującym o wydanie zezwolenia przez właściwe organy Federacji Rosyjskiej, zezwolenie nie może być wydane w przypadku, gdy są osobami, których wjazd na terytorium Federacji Rosyjskiej jest niedozwolony na podstawie ustawodawstwa Federacji Rosyjskiej.

4. Dokumenty potwierdzające posiadanie miejsca stałego zamieszkania w strefie przygranicznej wymienione są w Załączniku nr 2, stanowiącym integralną część niniejszej Umowy.

Artykuł 4

1. Zezwolenie uprawnia mieszkańca strefy przygranicznej Państwa jednej Strony do wjazdu i pobytu w strefie przygranicznej Państwa drugiej Strony każdorazowo do 30 (trzydziestu) dni, licząc od dnia wjazdu, jednakże łączny okres pobytu nie może przekraczać 90 (dziewięćdziesięciu) dni w okresie każdych 6 miesięcy liczonych od dnia pierwszego wjazdu.

2. Pierwsze zezwolenie wydawane jest mieszkańcowi strefy przygranicznej na okres ważności 2 lat, lecz nie dłuższy niż okres ważności dokumentu podróży.

3. Kolejne zezwolenia wydawane są na okres ważności 5 lat, lecz nie dłuższy niż okres ważności dokumentu podróży, pod warunkiem, że osoba wnioskująca korzystała z poprzedniego zezwolenia zgodnie z niniejszą Umową oraz przepisami dotyczącymi wjazdu i pobytu na terytorium Państwa Strony, którego właściwy organ wydał zezwolenie.

4. Mieszkańcy stref przygranicznych Państw Stron, posiadający zezwolenia, mogą przebywać w strefie przygranicznej Państwa drugiej Strony, bez konieczności posiadania przepustki na wjazd lub przejście i pobyt w tej strefie.

5. Zezwolenie nie uprawnia do podejmowania pracy lub działalności gospodarczej, do wykonywania których na terytorium Państw Stron wymagane jest otrzymanie odpowiedniej zgody, w trybie przewidzianym ustawodawstwem Państw Stron.

6. W przypadku, gdy mieszkańcy strefy przygranicznej Państwa jednej Strony, posiadający jednocześnie zezwolenie i ważną wizę Państwa drugiej Strony, wjeżdżają do strefy przygranicznej Państwa drugiej Strony na podstawie zezwolenia, nie mają wówczas prawa wyjeżdżania poza strefę przygraniczną.

7. W przypadku, gdy mieszkańcy strefy przygranicznej Państwa jednej Strony, posiadający jednocześnie zezwolenie i ważną wizę Państwa drugiej Strony, wjeżdżają do strefy przygranicznej Państwa drugiej Strony na podstawie wizy, mają wówczas prawo wyjeżdżania poza strefę przygraniczną.

8. Jeżeli mieszkańcy strefy przygranicznej Państwa jednej Strony, podczas pobytu w strefie przygranicznej Państwa drugiej Strony, nie mają możliwości opuszczenia jej w czasie określonym w ustępie 1 niniejszego artykułu, na skutek potwierdzonych dokumentami lub uwiarygodnionych w inny sposób okoliczności wywołanych siłą wyższą, mogą oni przebywać w strefie przygranicznej Państwa drugiej Strony do czasu ustąpienia tych okoliczności. W takim przypadku i pod warunkiem powiadomienia o tym fakcie, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej - Straży Granicznej Rzeczypospolitej Polskiej, a na terytorium Federacji Rosyjskiej – jednostki terytorialnego organu Federalnej Służby Migracyjnej znajdującej się w strefie przygranicznej, nie będą ponosić z tego tytułu odpowiedzialności, o której mowa w artykule 10 ustęp 2 niniejszej Umowy.

Artykuł 5

1. Mieszkańcy strefy przygranicznej, posiadający zezwolenie, wydane przez właściwe organy Rzeczypospolitej Polskiej, mogą wjeżdżać, przebywać i wyjeżdżać ze strefy przygranicznej Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli:

- a) przedstawią ważne zezwolenie;
- b) nie są osobami, wobec których dokonano wpisu do celów odmowy wjazdu w Systemie Informacyjnym Schengen (SIS);

c) nie są uważani za osoby stanowiące zagrożenie dla bezpieczeństwa wewnętrznego, porządku publicznego, zdrowia publicznego lub stosunków międzynarodowych Rzeczypospolitej Polskiej, ani też żadnego innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, a w szczególności nie dokonano wobec nich, na tej samej podstawie, wpisu do celów odmowy wjazdu w krajowych bazach danych państw członkowskich Unii Europejskiej.

2. Mieszkańcy strefy przygranicznej posiadający zezwolenie, wydane przez właściwe organy Federacji Rosyjskiej, mogą wjeżdżać, przebywać i wyjeżdżać ze strefy przygranicznej Federacji Rosyjskiej, jeżeli:

- a) przedstawiają ważne zezwolenie i ważny dokument podróży;
- b) nie są osobami, których wjazd na terytorium Federacji Rosyjskiej jest niedozwolony na podstawie ustawodawstwa Federacji Rosyjskiej.

Artykuł 6

1. Mieszkańcy strefy przygranicznej podróżujący w ramach małego ruchu granicznego mogą przekraczać polsko-rosyjską granicę państwową przez przejścia graniczne, ustalone zgodnie z Umową między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Federacji Rosyjskiej w sprawie przejść granicznych, sporządzoną w Moskwie dnia 22 maja 1992 roku.

2. Właściwe organy Państw Stron dokonują kontroli osób przekraczających polsko-rosyjską granicę państwową w ramach małego ruchu granicznego, zgodnie z ustawodawstwem Państw Stron, jednakże bez zamieszczania stempli kontroli granicznej w zezwoleniach oraz dokumentach podróży przy wjeździe i wyjeździe.

Artykuł 7

1. Właściwe organy Państw Stron, dokonają w drodze dyplomatycznej, w ciągu 90 (dziewięćdziesięciu) dni od daty podpisania niniejszej Umowy, wymiany wzorów zezwoleń.

2. Właściwe organy Państw Stron powiadamiają się wzajemnie o zmianach we wzorach zezwoleń przynajmniej na 30 (trzydzieści) dni przed ich wprowadzeniem, przekazując jednocześnie nowe wzory zezwoleń.

Artykuł 8

1. Właściwe organy Państw Stron wydają zezwolenia w możliwie najkrótszym czasie, ale nie dłuższym niż 60 (sześćdziesiąt) dni kalendarzowych, licząc od dnia przyjęcia wniosku wraz z wymaganymi

dokumentami uzupełniającymi. W wyjątkowych przypadkach okres ten może być przedłużony do 90 (dziewięćdziesięciu) dni kalendarzowych.

2. Szczegółowe zasady wydawania zezwoleń oraz gromadzenia i przetwarzania danych związanych z wydawaniem zezwoleń, określają właściwe organy Państw Stron, zgodnie z ich ustawodawstwem.

3. Właściwymi organami Państw Stron, upoważnionymi do przyjmowania wniosków o wydanie zezwolenia oraz do wydawania zezwoleń, są:

- a) dla mieszkańców strefy przygranicznej Rzeczypospolitej Polskiej:
 - Ambasada Federacji Rosyjskiej w Rzeczypospolitej Polskiej,
 - Konsulat Generalny Federacji Rosyjskiej w Gdańsku.
- b) dla mieszkańców strefy przygranicznej Federacji Rosyjskiej:
 - Konsul Rzeczypospolitej Polskiej w Kaliningradzie.

Artykuł 9

1. Opłata za przyjęcie i rozpatrzenie wniosku o wydanie zezwolenia wynosi 20 (dwadzieścia) Euro.

2. Zwolnione z opłaty są następujące kategorie osób:

- a) osoby w wieku do lat 16 i powyżej 65 lat;
- b) mieszkańcy strefy przygranicznej Rzeczypospolitej Polskiej - inwalidzi niezdolni do pracy oraz osoby im towarzyszące i mieszkańcy strefy przygranicznej Federacji Rosyjskiej - inwalidzi pierwszej i drugiej grupy, dzieci-inwalidzi oraz osoby towarzyszące tym kategoriom obywateli.

3. Właściwe organy Państw Stron dokonują w drodze dyplomatycznej wymiany wzorów dokumentów, potwierdzających przynależność osób do kategorii wymienionych w ustępie 2 litera b) niniejszego artykułu.

Artykuł 10

1. Osoby podróżujące w ramach małego ruchu granicznego, podczas wjazdu i pobytu na terytorium Państwa drugiej Strony zobowiązane są do przestrzegania porządku prawnego tego Państwa.

2. Wobec osób naruszających zasady małego ruchu granicznego, ustanowione niniejszą Umową, każde z Państw Stron stosuje odpowiedzialność przewidzianą w swoim ustawodawstwie.

3. Właściwe organy Państw Stron informują się wzajemnie w drodze dyplomatycznej o przepisach swojego prawa wewnętrznego, dotyczących odpowiedzialności za naruszenie przepisów małego ruchu granicznego oraz o zmianach dokonywanych w tych przepisach.

Artykuł 11

1. Mieszkaniec strefy przygranicznej, którego zezwolenie lub ważny dokument podróży został utracony, uszkodzony lub zniszczony w czasie pobytu w strefie przygranicznej Państwa drugiej Strony, zobowiązany jest niezwłocznie powiadomić o tym fakcie, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej - Straż Graniczną Rzeczypospolitej Polskiej, a na terytorium Federacji Rosyjskiej – jednostkę terytorialnego organu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Federacji Rosyjskiej znajdującą się w strefie przygranicznej, które bezpłatnie wydadzą zaświadczenie, potwierdzające fakt takiego zgłoszenia.

2. W celu uzyskania nowego dokumentu podróży, mieszkańcy strefy przygranicznej mają prawo udania się wraz z zaświadczeniem, o którym mowa w ustępie 1 niniejszego artykułu, do najbliższego urzędu konsularnego lub przedstawicielstwa dyplomatycznego państwa, którego są obywatelami lub w którym posiadają miejsce stałego zamieszkania, także w przypadku gdy siedziba takiej placówki mieści się poza strefą przygraniczną.

3. Mieszkaniec strefy przygranicznej, o którym mowa w ustępie 1 niniejszego artykułu, wyjeżdża do Państwa stałego pobytu na podstawie zaświadczenia o którym mowa w ustępie 1 niniejszego artykułu oraz nowego, ważnego dokumentu podróży. Wyjazd taki powinien nastąpić bez zbędnej zwłoki od momentu otrzymania zaświadczenia o utracie dokumentu.

Artykuł 12

1. Każda ze Stron może, z uwagi na ochronę bezpieczeństwa państwa, porządku publicznego lub ochronę zdrowia publicznego, zawiesić stosowanie niniejszej Umowy w całości lub części. Decyzja o zawieszeniu powinna być notyfikowana w drodze dyplomatycznej drugiej Stronie, nie później niż 48 godzin przed wprowadzeniem jej w życie.

2. Strona, która podjęła decyzję o zawieszeniu stosowania niniejszej Umowy z przyczyn, o których mowa w ustępie 1 niniejszego artykułu, informuje drugą Stronę o wznowieniu stosowania niniejszej Umowy w tym samym trybie.

Artykuł 13

Żadne z postanowień niniejszej Umowy nie ogranicza prawa każdej ze Stron do odmowy wydania, unieważnienia lub cofnięcia zezwolenia, odmowy

wjazdu lub pobytu na terytorium własnego Państwa, mieszkańca strefy przygranicznej Państwa drugiej Strony, jeżeli wynika to z przepisów prawa wewnętrznego tego Państwa.

Artykuł 14

Rozbieżności odnoszące się do interpretowania lub stosowania niniejszej Umowy, rozstrzyga się drogą konsultacji i negocjacji między Stronami.

Artykuł 15

Za obopólną zgodą Stron, do niniejszej Umowy mogą być wnoszone zmiany.

Artykuł 16

1. Niniejsza Umowa wchodzi w życie trzydziestego dnia od daty otrzymania drogą dyplomatyczną ostatniego pisemnego zawiadomienia o zakończeniu przez Strony procedur wewnętrznych, niezbędnych dla jej wejścia w życie.
2. Umowa niniejsza zawarta jest na czas nieokreślony. Może być ona wypowiedziana w drodze notyfikacji przez każdą ze Stron; w takim przypadku utraci moc po upływie sześćdziesięciu dni od daty otrzymania noty informującej o wypowiedzeniu.

Sporządzono w Moskwie dnia 14 grudnia 2011 roku,
w dwóch egzemplarzach, każdy w językach polskim i rosyjskim, przy czym
obydwa teksty mają jednakową moc.

**W imieniu Rządu
Rzeczypospolitej Polskiej**

Radosław Sikorski

**W imieniu Rządu
Federacji Rosyjskiej**

Sergei Lavrov

Załącznik nr 1
do Umowy między
Rządem Rzeczypospolitej Polskiej
a Rządem Federacji Rosyjskiej
o zasadach małego ruchu granicznego

WYKAZ

jednostek podziału administracyjnego
Rzeczypospolitej Polskiej i Federacji Rosyjskiej
stanowiących strefę przygraniczną:

na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej:

województwo pomorskie:

- powiat pucki
- miasto Gdynia
- miasto Sopot
- miasto Gdańsk
- powiat gdański
- powiat nowodworski
- powiat malborski

województwo warmińsko-mazurskie:

- miasto Elbląg
- powiat elbląski
- powiat braniewski
- powiat lidzbarski
- powiat bartoszycki
- miasto Olsztyn
- powiat olsztyński
- powiat kętrzyński
- powiat mrągowski
- powiat węgorzewski
- powiat giżycki
- powiat gołdapski
- powiat olecki

na terytorium Federacji Rosyjskiej:

- Obwód Kaliningradzki

Załącznik nr 2
do Umowy między
Rządem Rzeczypospolitej Polskiej
a Rządem Federacji Rosyjskiej
o zasadach małego ruchu granicznego

WYKAZ

dokumentów potwierdzających posiadanie
miejsca stałego zamieszkania w strefie przygranicznej

1. Na terytorium Federacji Rosyjskiej:

- a) paszport obywatela Federacji Rosyjskiej z adnotacją o rejestracji w miejscu zamieszkania w miejscowości położonej w strefie przygranicznej;
- b) tymczasowy dowód osobisty obywatela Federacji Rosyjskiej z adnotacją o rejestracji w miejscowości położonej w strefie przygranicznej;
- c) świadectwo o rejestracji w miejscu zamieszkania w miejscowości położonej w strefie przygranicznej;
- d) wypis z książki mieszkańców, potwierdzony przez organ ewidencji meldunkowej obywateli Federacji Rosyjskiej dokumentujący fakt zamieszkiwania w miejscowości położonej w strefie przygranicznej;
- e) zezwolenie na stały pobyt cudzoziemca lub bezpaństwowca z adnotacją o rejestracji w miejscu zamieszkania w miejscowości położonej w strefie przygranicznej.

2. Na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej:

- a) dowód osobisty;
- b) zaświadczenie o miejscu stałego zamieszkania wystawione przez właściwe organy Rzeczypospolitej Polskiej;
- c) karta pobytu.

СОГЛАШЕНИЕ

между Правительством Республики Польша и Правительством Российской Федерации о порядке местного приграничного передвижения

Правительство Республики Польша и Правительство Российской Федерации, именуемые в дальнейшем Сторонами,

действуя согласно положениям Договора между Республикой Польша и Российской Федерацией о дружественном и добрососедском сотрудничестве, подписанного в Москве 22 мая 1992 г.,

исходя из желания поддерживать и укреплять добрососедские отношения между двумя государствами, а также сотрудничество в экономической, торговой, технической, культурной и других областях,

желая содействовать развитию контактов между жителями приграничных территорий путем упрощения порядка их взаимных поездок,

принимая во внимание особенности географического положения Калининградской области Российской Федерации,

согласились о нижеследующем:

Статья 1

Настоящее Соглашение определяет порядок взаимного передвижения жителей приграничных территорий государств Сторон.

Статья 2

1. Понятия, используемые в настоящем Соглашении, означают следующее:

а) «местное приграничное передвижение» – многократное пересечение польско-российской государственной границы жителями приграничной территории государства одной Стороны для пребывания на приграничной территории государства другой Стороны с целью поддержания родственных, социальных, культурных связей, а также обоснованных экономических и иных контактов, которые в

соответствии с законодательством государства этой другой Стороны не относятся к трудовой либо предпринимательской деятельности, в течение срока, не превышающего срок, установленный настоящим Соглашением;

b) «приграничные территории» – территории административных образований Республики Польша и Российской Федерации, указанные в приложении № 1, являющиеся неотъемлемой частью настоящего Соглашения;

c) «действительный проездной документ» - действительные документы, удостоверяющие личность, дающие право на пересечение государственной границы и признаваемые Сторонами в этом качестве, за исключением дипломатического паспорта, служебного паспорта, паспорта (удостоверения личности) моряка;

d) «разрешение на местное приграничное передвижение» (далее «разрешение») – документ, выдаваемый жителям приграничной территории государства одной Стороны, предоставляющий им право на многократный въезд, выезд и пребывание на приграничной территории государства другой Стороны на условиях, установленных настоящим Соглашением;

e) «жители приграничных территорий» – граждане Республики Польша, граждане Российской Федерации, граждане третьих государств и лица без гражданства, постоянно проживающие на законных основаниях на приграничных территориях не менее 3 лет.

2. Положения настоящего Соглашения также распространяются на следующих лиц, даже если они постоянно проживают на приграничной территории менее трех лет:

a) супруги и дети, в том числе совершеннолетние и усыновленные, находящиеся на иждивении у лиц, указанных в подпункте e) пункта 1 настоящей статьи;

b) дети супругов жителей приграничных территорий, в том числе совершеннолетние и усыновленные, находящиеся на иждивении таких супругов.

Статья 3

1. Разрешение может быть выдано жителям приграничных территорий, которые:

a) имеют действительный проездной документ;

b) представят документ, подтверждающий место их постоянного проживания на приграничной территории в течение не менее 3 лет;

c) обоснуют наличие причин для многократного пересечения польско-российской государственной границы, в частности, с целью

осуществления родственных, социальных, культурных, а также экономических и иных контактов, которые в соответствии с законодательством государств Сторон не относятся к трудовой либо предпринимательской деятельности.

2. Жителям приграничных территорий, обращающимся с заявлением о выдаче разрешения компетентными органами Республики Польша, разрешение не выдается в случае, если они:

а) являются лицами, которые внесены в Шенгенскую информационную систему (SIS) в целях отказа им во въезде;

б) считаются лицами, представляющими угрозу внутренней безопасности, общественному порядку, здоровью населения или международным отношениям Республики Польша, других государств-членов Европейского Союза и, в особенности, внесены в национальные базы данных государств-членов Европейского Союза с целью закрытия им въезда на тех же основаниях.

3. Жителям приграничных территорий, обращающимся с заявлением о выдаче разрешения компетентными органами Российской Федерации, разрешение не выдается в случае, если они являются лицами, въезд которым на территорию Российской Федерации не разрешен на основании законодательства Российской Федерации.

4. Документы, подтверждающие место постоянного проживания на приграничной территории, указаны в приложении № 2, являющемся неотъемлемой частью настоящего Соглашения.

Статья 4

1. Разрешение предоставляет право жителю приграничной территории государства одной Стороны на въезд и пребывание на приграничной территории государства другой Стороны каждый раз до 30 (тридцати) дней, начиная с даты въезда, однако суммарный срок пребывания не может превышать 90 (девяносто) дней в течение каждого периода в 6 (шесть) месяцев, отсчитываемых с даты первого въезда.

2. Первое разрешение выдается жителю приграничной территории на 2-летний срок, но не более срока действия проездного документа.

3. Последующие разрешения выдаются на 5-летний срок, но не более срока действия проездного документа, при условии, что лицо, обращающееся с запросом, использовало предыдущее разрешение в соответствии с настоящим Соглашением, а также с соблюдением правил

въезда и пребывания на территории государства Стороны, компетентный орган которого выдал разрешение.

4. Жители приграничных территорий государств Сторон, имеющие разрешение, могут находиться в пограничной зоне государства другой Стороны без оформления пропуска для въезда (прохода) и пребывания в этой зоне.

5. Разрешение не дает права на трудовую или предпринимательскую деятельность, для осуществления которой на территории государств Сторон требуется получение соответствующего разрешения в порядке, предусмотренном законодательством государств Сторон.

6. В случае если жители приграничной территории государства одной Стороны, имеющие одновременно разрешение и действующую визу государства другой Стороны, въезжают на приграничную территорию государства этой другой Стороны по разрешению, они не имеют права выезжать за пределы этой приграничной территории.

7. В случае если жители приграничной территории государства одной Стороны, имеющие одновременно разрешение и действующую визу государства другой Стороны, въезжают на приграничную территорию государства этой другой Стороны по визе, они имеют право выехать за пределы этой приграничной территории.

8. Если жители приграничной территории государства одной Стороны в период пребывания на приграничной территории государства другой Стороны не имеют возможности ее покинуть в срок, указанный в пункте 1 настоящей статьи, вследствие обстоятельств непреодолимой силы, они могут находиться на приграничной территории государства другой Стороны при наличии документального или иного достоверного подтверждения этих обстоятельств до окончания таких обстоятельств. В этом случае и при условии уведомления об этом на территории Республики Польша – Пограничной службы Республики Польша, а на территории Российской Федерации – подразделения территориального органа Федеральной миграционной службы, расположенного на приграничной территории, в отношении упомянутых лиц не применяются меры, предусмотренные в пункте 2 статьи 10 настоящего Соглашения.

Статья 5

1. Жители приграничной территории, имеющие разрешение, выданное компетентными органами Республики Польша, могут въезжать, находиться и выезжать с приграничной территории Республики Польша, если они:

- а) представят действительное разрешение;
- б) не являются лицами, которые внесены в Шенгенскую информационную систему (SIS) в целях отказа им во въезде;
- в) не считаются лицами, представляющими угрозу внутренней безопасности, общественному порядку, здоровью населения или международным отношениям Республики Польша, других государств-членов Европейского Союза и, в особенности, не внесены в национальные базы данных государств-членов Европейского Союза с целью закрытия им въезда на тех же основаниях.

2. Жители приграничной территории, имеющие разрешение, выданное компетентными органами Российской Федерации, могут въезжать, находиться и выезжать с приграничной территории Российской Федерации, если они:

- а) представят действительное разрешение и действительный проездной документ;
- б) не являются лицами, въезд которым на территорию Российской Федерации не разрешен на основании законодательства Российской Федерации.

Статья 6

1. Жители приграничной территории, совершающие поездки в рамках местного приграничного передвижения, могут пересекать польско-российскую государственную границу через пограничные переходы, установленные в соответствии с Договором между Правительством Республики Польша и Правительством Российской Федерации о погранпереходах, подписанным в г.Москве 22 мая 1992 г.

2. Компетентные органы государств Сторон осуществляют контроль за лицами, пересекающими польско-российскую государственную границу в рамках местного приграничного передвижения, в соответствии с законодательством государств Сторон, однако штампы о прохождении пограничного контроля на разрешения и действительные проездные документы при въезде и выезде не ставятся.

Статья 7

1. Компетентные органы государств Сторон в течение 90 (девяноста) дней с момента подписания настоящего Соглашения обмениваются по дипломатическим каналам образцами разрешений.

2. Компетентные органы государств Сторон уведомляют друг друга об изменениях в образцах разрешений не менее чем за 30 (тридцать) дней до их введения, с одновременной передачей новых образцов разрешений.

Статья 8

1. Компетентные органы государств Сторон выдают разрешения в возможно короткий срок, не превышающий 60 (шестидесяти) календарных дней со дня принятия заявления и необходимых дополнительных документов. В исключительных случаях этот период может быть увеличен до 90 (девяноста) календарных дней.

2. Подробные правила выдачи разрешений, а также сбора и обработки данных, связанных с выдачей разрешений, определяются компетентными органами государств Сторон в соответствии с законодательством государств Сторон.

3. Компетентными органами государств Сторон, уполномоченными принимать заявления о выдаче разрешения, а также выдавать разрешения, являются:

- а) для жителей приграничной территории Республики Польша:
 - Посольство Российской Федерации в Республике Польша,
 - Генеральное консульство Российской Федерации в г.Гданьске;
- б) для жителей приграничной территории Российской Федерации:
 - Консул Республики Польша в г.Калининграде.

Статья 9

1. Сбор за прием и рассмотрение заявления о выдаче разрешения составляет 20 (двадцать) евро.

2. От оплаты освобождены следующие категории лиц:

- а) лица в возрасте до 16 лет и старше 65 лет;
- б) жители приграничной территории Республики Польша – нетрудоспособные инвалиды, а также лица, сопровождающие указанную категорию граждан, и жители приграничной территории

Российской Федерации – инвалиды первой и второй групп, дети-инвалиды, а также лица, сопровождающие указанные категории граждан.

3. Компетентные органы государств Сторон обмениваются по дипломатическим каналам образцами документов, подтверждающих принадлежность лиц к категориям, указанным в подпункте б) пункта 2 настоящей статьи.

Статья 10

1. Лица, совершающие поездки в рамках местного приграничного передвижения, при въезде и пребывании на территории государства другой Стороны обязаны соблюдать законодательство данного государства.

2. К лицам, нарушившим правила местного приграничного передвижения, установленные настоящим Соглашением, государство каждой из Сторон применяет меры ответственности, предусмотренные его законодательством.

3. Компетентные органы государств Сторон информируют друг друга по дипломатическим каналам о нормах законодательства своих государств, касающихся ответственности за нарушение правил местного приграничного передвижения, и об их изменениях.

Статья 11

1. Житель приграничной территории, разрешение или действительный проездной документ которого были утрачены, повреждены или испорчены во время пребывания на приграничной территории государства другой Стороны, обязан незамедлительно уведомить об этом факте, на территории Республики Польша – Пограничную службу Республики Польша, а на территории Российской Федерации – подразделение территориального органа Министерства внутренних дел Российской Федерации, расположенное на приграничной территории, которые бесплатно выдают справку, подтверждающую факт такого уведомления.

2. В целях получения нового проездного документа жителям приграничной территории предоставляется право при наличии справки, упомянутой в пункте 1 настоящей статьи, обратиться в ближайшее консульское учреждение или дипломатическое представительство

государства их гражданства или постоянного проживания, даже если таковое расположено вне пределов приграничных территорий.

3. Житель приграничной территории, упомянутый в пункте 1 настоящей статьи, выезжает в государство постоянного проживания на основании справки, упомянутой в пункте 1 настоящей статьи, и нового действительного проездного документа. Такой выезд должен быть осуществлен в возможно короткие сроки с момента получения справки об утрате документа.

Статья 12

1. Каждая из Сторон, по соображениям охраны государственной безопасности, общественного порядка или здоровья населения, может полностью или частично приостановить применение настоящего Соглашения. Решение о приостановлении направляется в форме письменного уведомления по дипломатическим каналам другой Стороне не позднее 48 часов до вступления этого решения в силу.

2. Сторона, принявшая решение о приостановлении применения настоящего Соглашения по причинам, указанным в пункте 1 настоящей статьи, в том же порядке уведомляет другую Сторону о возобновлении применения настоящего Соглашения.

Статья 13

Ни одно из положений настоящего Соглашения не ограничивает права каждой из Сторон отказать в выдаче разрешения, аннулировать или отменить его, отказать во въезде на территорию или в пребывании на территории своего государства жителю приграничной территории государства другой Стороны, если это предусмотрено законодательством первого государства.

Статья 14

Разногласия, относящиеся к толкованию или применению настоящего Соглашения, разрешаются путем консультаций и переговоров между Сторонами.

Статья 15

По взаимному согласию Сторон в настоящее Соглашение могут быть внесены изменения.

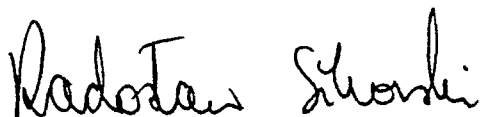
Статья 16

1. Настоящее Соглашение вступает в силу на 30-й день с даты получения по дипломатическим каналам последнего письменного уведомления о выполнении Сторонами внутригосударственных процедур, необходимых для его вступления в силу.

2. Настоящее Соглашение заключается на неопределенный срок. Каждая из Сторон может прекратить действие настоящего Соглашения, направив письменное уведомление другой Стороне. В этом случае Соглашение прекращает свое действие по истечении 60 дней с даты получения такого уведомления.

Совершено в г. москве « 14 » октября 2011 г.
в двух экземплярах, каждый на польском и русском языках, причем оба текста имеют одинаковую силу.

**ЗА ПРАВИТЕЛЬСТВО
РЕСПУБЛИКИ ПОЛЬША**

**ЗА ПРАВИТЕЛЬСТВО
РОССИЙСКОЙ ФЕДЕРАЦИИ**

ПРИЛОЖЕНИЕ № 1
к Соглашению между
Правительством Республики Польша
и Правительством Российской
Федерации о порядке местного приграничного
передвижения

П Е Р Е Ч Е Н Ь

**административных образований Республики Польша
и Российской Федерации, составляющих приграничную
территорию**

На территории Республики Польша:

Поморское воеводство:

Пуцкий район;

город Гдыня;

город Сопот;

город Гданьск;

Гданьский район;

Новодвурский район;

Мальбурский район;

Варминско-Мазурское воеводство:

город Эльблонг;

Эльблонгский район;

Браневский район;

Лидзбаркский район;

Бартошицкий район;

город Ольштын;

Ольштынский район;

Кентшинский район;

Мронговский район;

Венгожевский район;

Гижицкий район;

Голдапский район;

Олецкий район.

На территории Российской Федерации:

Калининградская область.

ПРИЛОЖЕНИЕ № 2
к Соглашению между
Правительством Республики Польша
и Правительством Российской Федерации
о порядке местного приграничного
передвижения

П Е Р Е Ч Е Н Ь

**документов, подтверждающих место постоянного проживания
на приграничной территории:**

1. На территории Российской Федерации:
 - а) паспорт гражданина Российской Федерации с отметкой о регистрации по месту жительства в населенном пункте, расположенном на приграничной территории;
 - б) временное удостоверение личности гражданина Российской Федерации с отметкой о регистрации по месту жительства в населенном пункте, расположенном на приграничной территории;
 - с) свидетельство о регистрации по месту жительства в населенном пункте, расположенном на приграничной территории;
 - д) выписка из домовой книги, заверенная органами регистрационного учета граждан Российской Федерации, удостоверяющая факт проживания в населенном пункте, расположенном на приграничной территории;
 - е) вид на жительство иностранного гражданина или лица без гражданства с отметкой о регистрации по месту жительства в населенном пункте, расположенном на приграничной территории.

2. На территории Республики Польша:
 - а) удостоверение личности;
 - б) справка компетентных органов Республики Польша о месте постоянного проживания;
 - с) карта пребывания.